

Michelangelo Antonioni

A S Z A K Í T Á S

Antonioni filmnovellái alapján

színpadra alkalmazta

Kiss Csaba

Fordította

Magyarósi Gizella

Budapesti Kamaraszínház

2003

Szereposztás

Roberto, a férj KULKA JÁNOS

Patrizia, a feleség GYÖRGYI ANNA

Lidia, a barátnő VÁRI ÉVA

Olga, a szerető HORVÁTH LILI

Filmtechnika SZLOVÁK JUDIT

Dramaturg PALÓC ESZTER

Díszlet – jelmez ZEKE EDIT

Rendező **KISS CSABA**

Bemutató 2003. október 4.

Budapesti Kamaraszínház, ERICCSON STÚDIÓ

1. KÉP

„VAGY Ő, VAGY ÉN”

FELESÉG   Egy nő, gyermektelen férfi két éve szeretőt tart.
 SZERETŐ   A felesége tudja.
 BARÁTNŐ   Többször kérte már, hogy vessen véget ennek a kettős
                           játéknak.
 FELESÉG   A férfi megígérte, csak egy kis türelmet kért.
FÉRFI   El fog múlni, meglátod. Ismersz, milyen vagyok.
 SZERETŐ   Ennek már két éve.
           BARÁTNŐ   A férfi negyvenes – finom, tiszta jellem. Lassú,
                           hanyag, mozdulatai rendkívül kifejezőek.
           SZERETŐ   A nő neve Patrizia.
           FÉRFI   Fehér bőr, nyílt arc, nyugtalan tekintet.
           BARÁTNŐ   Nyugtalan természet.
 SZERETŐ   Most különösen ideges.
 BARÁTNŐ   Elérkezett a pillanat, amikor végképp elege van ebből a
                           szeretőhistóriából... egy este sarokba szorítja a férjét:
FELESÉG   Vagy ő, vagy én.
 SZERETŐ   S minthogy a férfi nem tud határozni, az asszony elmegy
                           otthonról.
 BARÁTNŐ   Elköltözik.
 FÉRFI   Átmenetileg szállodába.
SZERETŐ   A férje elkíséri.
           FÉRFI   Veled megyek.
           FELESÉG   Miért akarsz elkísérni?
           FÉRFI   Mindig elkísérlek. Ma miért ne... Sose
                           sétáltunk még ilyen későn...

Csend.

FÉRFI   Viszontlátásra...   vagyis   nem...
                   viszonthallásra, ha felhívlak.   Vagyis...
                   nem hívhatlak fel. Minden jót.

2. KÉP

„EGYEDÜL - I.”

SZERETŐ   A férfi leverten jön ki a szállodából.

(Összekacsintás – az elégtétel)

FELESÉG   Nem tudja, mit gondoljon magáról...

BARÁTNŐ   ...mit kezdjen ezzel a hirtelen jött magánnyal.

FELESÉG   Szeretne valahogy megszabadulni a benne bujkáló
                   bűntudattól.

BARÁTNŐ   Meg a keserűségtől, melyet a felesége éjszaka
                   költözködése okozott.

FÉRFI   *(magában)* Ebben az egész házassági kalandban vajmi
                   kevés örömöm volt.

FELESÉG   Öröm?

BARÁTNŐ   Van ilyen! Vajmi kevés öröme volt...

SZERETŐ   Szeretné mindezt elmondani valakinek,

Gúny!

BARÁTNŐ   ...de nem jut eszébe senki, aki az éjszaka közepén
                   meghallgatná.

FELESÉG   Legfőljebb a szeretője.

FÉRJ   *(megtörtén)* Minthogy az ügyben érintve van, őt volna a
                   legkevésbé ajánlatos zaklatni vele,

BARÁTNŐ   ...de nincs más választása.

(ezen is kacagnak – ez már a részegség kezdete)

FELESÉG   „Vagy ő, vagy én”

3. KÉP

„OLGA”

FELESÉG *(fájdalommal)* Ahogy megérkezik, s a nő álmos-puha, meztelen karjában találja magát, először is szeretkezik vele.

FÉRFI Olgának csillogó a szeme, tökéletes az orra.

SZERETŐ *(suttogja – végig a jelenet alatt)* Ne mondj ilyent... ne mondj ilyent... ne mondj ilyent...

FELESÉG Egyáltalán mindene tökéletes, már a jelleme is!

BARÁTNŐ S az a rejtélyes tulajdonsága, hogy mindig ki lehet találni, hol van...

FELESÉG Ott van, ahol keresik.

FÉRFI *(Olgát nézi)* Ennek a nőnek a pusztá léte is öröm.

4. KÉP

„A SZEREP”

Olga a célkeresztben

SZERETŐ A férfi elmeséli, mi történt.

FÉRFI „Elköltözött... szállodába... átmenetileg”

Barátnő és Feleség játsszák Olga „ártatlanságát”

FELESÉG Olga széttárja a karjait...

BARÁTNŐ Én?... mit tehetek én? – mondja a mozdulattal.

Csend – váratlan, meglepett csend. Olga sír.

FÉRFI Aztán lassan könnyek gördülnek le az arcán.

SZERETŐ Ezt a szerepet, amelyet a feleségeddel együtt osztottatok rám, visszautasítom.

FELESÉG *(csodálkozik)* Inkább félreáll, lemond a férfiről,

BARÁTNŐ S ha kell, örökre eltűnik az útjából.

FÉRFI *(mentegeti)* Nem szeret fájdalmat okozni másoknak.
 FELESÉG *(élel)* Inkább félreáll, lemond?!
 BARÁTNŐ S ha kell, örökre eltűnik...

FÉRFI *(Olgának)* Ha elhagysz, szenvedni fogok.
 SZERETŐ Ne gyötörj... korán kelek...

5. KÉP

„LEVELEK”

BARÁTNŐ *(megértéssel)* De másnap reggel, amikor egyedül ébred...
 FÉRFI Először fordul elő, amióta nős vagyok .
 BARÁTNŐ Nem bírja tovább az előző nap feszültségét, búskomorságba esik. *(odalép a férjéhez)* Matat a lakásban – és ez a máskor meghitt kis fészek, most üres, idegen, kietlen...
 FÉRFI *(a Barátnőhöz)* Úgy felhívnálak, Lídia, de sehol sem vagy...
 SZERETŐ Egy fiókban leveleket talál – *(Férfinak)* Neked szólnak, de soha nem kaptad meg őket...
 FÉRFI *(olvas)* – Vasárnap eljössz hozzám, az egész hetemnek megvan a célja. *(másik levél)* Meg kell neked mondanom, hogy ez így nem megy tovább, kinnal – keservvel várni a hét végét, hogy hétfőn minden kezdődjön előlről. *(harmadik cetli)* Úgy érzem, összeroppanok, nem bírom tovább. Mit lehet itt tenni? Szerinted, lehet itt tenni egyáltalán valamit? *(hártyapapírra irt sorok, letisztázva)* Tegnap korán feküdtem le, hogy jól kisírjam magam, gondolkodni akartam, meg akartam könnyebbülni. Le sem hunytam a szemem. Még sosem láttam így,

szobában, hogyan múlik el az éjszaka. Az asztalon volt egy szál lilium, illata betöltötte a szobát: A lilium kelyhében van egy kis árnyék, ettől még fehérebb a virág. Számat ebbe az árnyékba dugva addig lélegeztem benne, míg elszédültem. Ma, hétfő reggel aludtam el.

SZERETŐ Régi levél... *(kiveszi a kezéből)* Mikor jössz?

Férfi nem felel. A feleségét nézi.

BARÁTNŐ Sok dolga van. Jól – rosszul elintézi őket.

6. KÉP

„NE HAGYJ EL”

SZERETŐ *(fájdalommal)* Estefelé elmegy a szállodába a feleségéhez. Közös barátnőjük társaságában találja...

FÉRFI ...mindketten be vannak rúgva.

BARÁTNŐ *(élvezi a helyzetet)* Máskor is láttál már ilyenek minket!

FÉRFI Patrizia a kád szélén ül, most hányt bele.

BARÁTNŐ *(kajánul)* Nehéz szag csapja meg a férfi orrát.

SZERETŐ A barátnő a földön ül lótuszülésben, úgy tartja a poharát, mint egy szál virágot.

BARÁTNŐ *(gyűlölettel)* Jössz te még az én utcámba, kicsikém...

FELESÉG *(a részegek akadozó hangján)* Tudod... tudod, hogy sose voltam húszéves? Tizennyolc voltam, amikor hozzád mentem, és most tessék, harminc lettem, és egyedül vagyok.

SZERETŐ Zokogva a férfi nyakába borul.

Csend. Feleség bizonytalanul feláll, odamegy a férfihoz, belekapaszkodik.

FELESÉG Ne hagyj el... ne hagyj el!

7. KÉP

„ÚJRA”

BARÁTNŐ Valamikor azt suttogta a fülébe, hogy szereti.
 FELESÉG A férfi magához öleli, mint annak idején.
 SZERETŐ ...de érzi, határozottan érzi, hogy már semmi sem úgy van, mint akkor.
 FÉRFI Letűnt a nagy egyetértés kora.
 BARÁTNŐ Most mindent a rossz lelkiismerete diktál.
 FELESÉG *(a férfitől)* Azt is, hogy nyugtass meg? Hogy nem hagysz el?
 FÉRFI *(nem felel)*
 BARÁTNŐ Mindent... Azt is, hogy nyugtassa meg... azt is, hogy nem hagyja el.
 SZERETŐ Csak menjen haza.
 FÉRFI **Gyere haza.**

8. KÉP

„VAGY Ő, VAGY ÉN - II”

BARÁTNŐ Patrizia hátraugrik, mintha lökték volna.
 FELESÉG **Azt nem!**
 SZERETŐ ... amíg férje nem szakít azzal a másikkal.
 FELESÉG Vagy ő, vagy én!
 BARÁTNŐ *(döbbenten)* Hogy mi mondatja a férfival, hogy jól van, úgy lesz, ahogy akarja, rejtély.
ŐSZINTESÉG - (ketten egy éles fehér fényben)
 FELESÉG Hiszen nem sírsz vissza egy kiégett kapcsolatot.
 FÉRJ Semmi kedvem újra kezdeni.
 FELESÉG Ebben az egész házassági kalandban vajmi kevés örömed volt

- FÉRFI Tizenkét év... Sokszor úgy éreztem, mintha idegen földön élnék.
- FELESÉG Én ugyanezt éreztem melletted...
- FÉRFI És akkor?!... Nem értelek...
- FELESÉG Ne hagyj el...
- BARÁTNŐ *(keserűen, cinikusan)* Talán azért mond igent, mert a nő az ő számára már halott, és a holtak akaratát tiszteletben kell tartani.
- SZERETŐ *(egyszerűen)* Vagy csak azért, hogy elejét vegye a nagyjelenetnek, amelyhez nincs meg a szövege.
- FELESÉG *(bizakodóan)* Azonnal elmegy Olgához, és megmondja neki, ígéri.
- FÉRFI Megmondom... azonnal... igen... *(indul)*

9. KÉP

„A BARÁTNŐ TÜKRE – I.”

(Barátnő elébe áll)

- BARÁTNŐ Ne csinálj ostobaságot, azzal nem oldasz meg semmit –
- SZERETŐ Válaszképpen a férfi lehajol és megcsókolja.
- FELESÉG Olykor-olykor előfordul köztük. Megcsókolják egymást, azzal vége.
- BARÁTNŐ *(részegen, frivolán)* Régi történet... *(a férfinak)* A szád íze, mint régen... minden más... *(legyint – utána suttogja)*
Ne csinálj butaságot...

10. KÉP

„GYÖNGÉDSÉG”

- FELESÉG Negyedóra múlva Olgánál van.

- BARÁTNŐ   A lány nemrég érkezett. Haza. Az üres lakásba.
- FELESÉG   Mintha azért jött volna haza, hogy őt várja.
- FÉRFI   Gyengéd, szép és szerelmes, mint mindig.
- BARÁTNŐ   A férfinak eszébe se jut, mit ígért Patriziának,
- FELESÉG   ... hogy megmondja neki?
- BARÁTNŐ   *(indulatosan)* Sőt, egészen másról van szó. Házasságról beszélnek... hogy köthetnék esetleg Mexikóban... Egyúttal meglenne a nászútjuk is.
- FELESÉG   *(közben, suttogva)* Ne hagyj el... tizennyolc éves voltam, amikor hozzád mentem... most harminc vagyok...
- FÉRFI   Összeházasodunk?
- SZERETŐ   Hogy hogy összeházasodunk?
- FÉRFI   Te, meg én... Felelj!
- SZERETŐ   Mit feleljek? *(csend)* Nem. *(csend)* Még ne... Nem tudom. *(hallgat)*
- FÉRFI   Úgy nézel rám, mintha örültséget mondanék.
- FELESÉG   *(suttogva)* Ne hagyj el...
- SZERETŐ   Biztos vagy benne? Hogy engem akarsz elvenni...
- FÉRFI   De ha kérlek...
- SZERETŐ   Miért nem egyszerűbb minden. Én szeretnék végre magamban mindent tisztázni, ehelyett azonban...

(a két barátnő összeölelkezve, mintha vihar lenne)

- FELESÉG   Egész éjszaka együtt maradnak... és észre sem veszik, hogy örömükbe mennyi gyengéd figyelem vegyül.

11. KÉP

„MEGTISZTULÁS”

BARÁTNŐ

Semmit nem jelent... Nézd. *(elővesz egy gyűrűt, valódi jegygyűrűt, finoman metszett fehér aranyból)* „Diának Carlotól” – azóta forgatom az ujjamon... Tizennyolc éve... vegyész volt, nem egy Casanova, szervetlen vegyész... három éven át vártam, hittem, reménykedtem, bujkáltam... vártam, hogy rendezze a dolgait, lezárja, pontot tegyen... hogy majd együtt, tiszta lappal... kilenc éve volt nő, egyetemi szerelem... combomon, nyakamon, vállamon éreztem, milyen rengeteg az a kilenc év... csupa kék voltam, szétmarcangolt, ízekre szedett... hetente kétszer... szédültem, ha nem láttam, émelyegtem, száraz volt a torkom... s úgy éreztem, meghalok, ha nem jön... ő is egyre keserűbb, üzöttebb volt... úgy nézett ki néha mint egy élő halott... már nem bírtuk tovább egymás nélkül... és akkor egy hétvégén hozta ezt, a jegygyűrűt... Diának Carlotól... családja elutazott, három napig együtt voltunk... ilyen még nem volt... soha annyit nem kacagtam életemben... ragyogtam, mint egy menyasszony... két és fél nap, majdnem három... *(elhallgat, a történet véget ért)*... a következő nap - semmi, másnap sem... azt hittem, baja esett... végigjártam szokott helyeinket, nem látták... hogy miket képzeltem... végső kétségbeesésemben felmentem a lakására... ő nyitott ajtót... családi ünnepség volt, névnap, valami... csomó rokon, vidékiek, halál elől menekülő nagynénik egy nagy asztal körül... gyerekek, köztük az övé is... odaállt elé, az apja lába elé, nézett fel rám... a Carlo kicsiben... én álltam az ajtóban, nyakamon, vállamon harapásai múltó nyomával, szorításai kékjével...

és nem tudtam egy szót se mondani... „szia” – ennyit se... valaki becsukta előttem az ajtót... ki ez... valami ütődött – hallottam – miért hagyják szabadon járni az ilyeneket...

FELESÉG *(megöleli)* Elég, Lídia! Elég!

BARÁTNŐ *(folytatja, mint egy Ophélia)* Hogy szerettük egymást... éveken át... hogy majd egyszer vége lesz a bujkálásnak... és együtt, házassággal, nászúttal, tiszta lappal... egy ugyanilyen mocskok, mint a férjed...

FELESÉG Könyörgöm, elég! Hagyd abba! *(görcsösen ölelik egymást, kapaszkodnak – egyszer csak Patrizia feláll, kifúj minden régi levegőt)* Kész! Vége... végeztünk! Én nem fogok erre rámenni... *(megtörli a szemét, rendbe szedi az arcát)*

BARÁTNŐ *(mosolyog magán)* Azóta is hiányzik... soha ilyen szerelmet, szeretőt...

FELESÉG Talán ha akkor nem törsz rá... *(hosszan, nehezen kacagnak)* Na látod...

12.KÉP

„TALÁLKOZÁS”

SZERETŐ Telik-múlik az idő. Hónapok.

BARÁTNŐ A férfi mindennap együtt van Olgával.

FELESÉG Úgy megnézném egyszer... Hogy néz ki?

BARÁTNŐ Láttam őket... Egy presszóban...

FELESÉG És?

BARÁTNŐ Félig háttal ült... Nem láttam elég jól... majdnem háttal... A csillanó ablak mögött...

FELESÉG Nem költöztek össze, de sokat vannak együtt.

BARÁTNŐ Egy este vendéglőbe is elviszi.

(Férfi és Olga „megjelennek”)

SZERETŐ Ahogy belép, Patriziát pillantja meg,

FÉRFI *(Olgának)* Valami szájalmas, zajos társasággal van.

(A NEVETÉS)

(A Feleség csillapíthatatlan nevetése kíséri a találkozást)

FELESÉG Nahát, kit látnak szemeim...

FÉRFI Mit csinálsz itt?

FELESÉG Hát... *(nevet)*

BARÁTNŐ Patrizia vállat von, mit feleljen erre.

FÉRFI *(köszön a Barátnőnek)* Szia, Lidia! *(az elnéz mellette)*

FELESÉG Gyere ide... hozzánk...

FÉRFI Mindjárt... egy pillanat... *(előlép Olga. Férfi bemutatná a két nőt egymásnak)*

FELESÉG Ja... nem egyedül vagy...

Csend. A két nő egymást fürkészi. Olga nyújtja a kezét, de Patrizia nem veszi észre, vagy nem fogadja. El kell fordulnia, annyira nevet.

FÉRFI Menjünk...

BARÁTNŐ Mielőtt kilépnének az ajtón, a felesége búcsúzóul vidáman odaint...

FÉRFI *(durván, ingerülten Olgának)* Menjünk már!

(Döbbent csend)

BARÁTNŐ Kifordul az étteremből, és máshová viszi Olgát,

FELESÉG ...de az estéje már el van rontva

13 KÉP

„NINCS SEMMI”

- FELESÉG Végül egy éjszakai mulatóban kötnek ki.
- BARÁTNŐ Egy iráni férfi szívszaggató, hosszadalmas dalt dalol bizonyos levelekről, melyeket nem kapott meg:
- FELESÉG/BARÁTNŐ *„Azt mondod, többször is írtál nekem,
mégsem jött meg a leveled,
írtam pedig én is neked,
telesírtam a levelet,
minden szó könnyes üzenet.”*
- (A két nő elesetten, magányosan táncol, dúdol, mint azok akik hajnalig a mulatóban ragadtak)*
- SZERETŐ Mi baj?
- FÉRFI *(nevetve)* Szomorú vagyok, mint egy kutya...
- SZERETŐ De komolyan...
- FÉRFI Semmi... Nem szeretek fájdalmat okozni...
- BARÁTNŐ Olga váratlanul elsírja magát. De nincs benne se fájdalom, se bánat...
- SZERETŐ Nincs semmi... fáradt vagyok. Menjünk haza.
- BARÁTNŐ A lakásba visszatérve mindketten olyan leverték, hogy azt hiszik, boldogtalanok.

14. KÉP

„TÁVOLODÁS”

- FELESÉG Később, az ágyban közelebb simul a lányhoz.
- BARÁTNŐ Azt hitte, hogy Olga megsértődött a vendéglő miatt, de nem.
- FÉRFI Olga nyugodt, kifejezetten nyugodt. És zárkózott.
- SZERETŐ *(zavarában nevet)* Azért látsz zárkózottnak, mert elzárkózol tőlem.
- FÉRFI Ilyen voltam mindig is...

SZERETŐ Sokszor azt hiszem, hogy nem érzed jól magad...
 FÉRFI Jól érzem... én ilyen vagyok...
 SZERETŐ Néha azért nem hívlak fel napközben, mert nem akarok a terhedre lenni... Ülök otthon, és várom, hogy hívj... hogy te hívj...
 FÉRFI Mindennap hívlak...

(Hirtelen, mohón, lelkesen)

SZERETŐ Nem utazunk el valahova...
 FÉRFI Valahova... *(csend)* Majd meglátjuk...
 BARÁTNŐ Megcsókolja Olgát és eloltja a villanyt. Fekszik a sötétben. Patriziára gondol.

15. KÉP

„A BARÁTNŐ TÜKRE – II.”

FELESÉG Másnap a barátnőnél érdeklődik telefonon Patrizia után.
 SZERETŐ De csak úgy, véletlenül, emberi kíváncsiságból.
 BARÁTNŐ Tökéletesen tisztában van vele, hogy fájdalmat okozott Patriziának.
 FÉRFI Tizenkét év együttélés után otthagyni valakit nem kis dolog.
 SZERETŐ Kéri is a barátnőt, álljon mellé,
 FÉRFI *(Barátnőhöz)* Segíts neki átvészelni ezeket a nehéz időket...
 FELESÉG Nehezen hiszi el, hogy a felesége jól van.
 FÉRFI Legszívesebben személyesen győződnek meg róla.
 BARÁTNŐ Csak attól félsz, hogy azt gondolná, megbántad a dolgot...
 FÉRFI Ezért fordultam inkább hozzád, a barátnőjéhez,

(A nyílt, szókimondó válasz torkára forrasztja a szót)

BARÁTNŐ Mit akarsz tőle? Kéfélnélked van?

FELESÉG Először nem érti.

SZERETŐ Hangja érdesen, idegenül hangzik:

FÉRFI Micsodálhatnékom?

16. KÉP

AZ ÉJSZAKA

BARÁTNŐ Olga már alszik mire hazaér... felébred a neszre...

SZERETŐ Úgy elaludtam, mintha agyonverték volna... Nem haragszol?

FÉRFI Nem... dehogy...

SZERETŐ Történt valami?

FÉRFI Nem... miért?

SZERETŐ Csak úgy... örülök...

BARÁTNŐ És újra bocsánatot kér Olgától a tegnapi estéért. A vendéglőért... az egész estéért. Nem tudja mi volt vele.

SZERETŐ Nem utazunk el valahova...

FELESÉG Nyaka köré fonja sima, langyos karját. Teste forró az ágy melegétől.

BARÁTNŐ A férfi egy pillanatra elbizonytalanodik.

SZERETŐ Kettesben... itt hagynánk mindent...

BARÁTNŐ Elég volna kinyújtania a kezét, és megragadnia a kedvező alkalmat...

SZERETŐ Pár napra... egy hétre... olyan hideg ez a tavasz

BARÁTNŐ De nem teszi.

SZERETŐ Észre sem vennék, hogy eltűntünk... Mit szólsz?

FELESÉG Az ellenkezőjét teszi.

- BARÁTNŐ Délután a szállodában a feleségének mondja, hogy a szeretőjével vége.
- SZERETŐ Vége?
- FELESÉG Majd meglátjuk...
- BARÁTNŐ A férfi hallgat.
- FELESÉG *(elkacagja magát)* És akkor most... Ideköltözöl?
- FÉRFI Gyere haza...
- FELESÉG Mikor?
- FÉRFI Most...
- FELESÉG Szétmentetek?
- SZERETŐ A férfi nem felel.
- FELESÉG Megöregedtél...
- BARÁTNŐ Bólint, és elmosolyodik, mintha játék volna, tréfa, vicc, szeszély – mintha semmi nem volna igaz... ami történt...
- FÉRFI Megtennél nekem valamit? *(Patrizia kíváncsian néz rá)*
Hívd föl anyámat... már nagyon régen nem látott.
- FELESÉG Anyádat? *(kacagnak)*

17. KÉP

„A CSALÁD”

- BARÁTNŐ Patrizia kéreti magát egy kicsit, aztán tárcsász.
- SZERETŐ Az anyósa nem tud semmiről semmit... azonnal találkozni akar vele;
- BARÁTNŐ *(dühvel, gúnnyal)* Rengeteg dolga van, az igaz – de most rögtön várja őt, sőt őket otthon. A férfi szülei nagyon szeretik Patriziát – elméletben. Valójában mintha nem is létezne. Egyedül ő létezik, a fiuk: aki mellette él, az csak tartozéka... És miközben a két nő - mint két meghitt

barátnő - félrevonul a hálósobába, a férfi ott marad az apjával, aki csak beszél, beszél...

(A következő két szöveg összecsúszik – a Férfi udvarlása és a Szerető vágyakozása)

FÉRFI *(Patriziának)* Nyitva az ajtó... Látom a lábad... hason fekszel az ágyon... anyám súg valamit... nevettek... hogy tudsz nevetni... semmit nem változott... a nevetésed...

SZERETŐ Estére vettem valamit... nézd... *(kicsomagolja)* Úgy szeretem az ilyen kézzel öntött gyertyákat... ez természetes viasz, méhviasz... igazi. Olyan édes az illata, napokig érzem a ruhámban, a hajamban... meglátod, te is érezni fogod, és akkor rám gondolsz... *(meggyújtja)* az ilyen csavartat szeretem a legjobban, mint a bábeli torony... vagy egy felcsavart szőnyeg... nem is tudod, hogy én mennyire szeretek táncolni... olyan sok mindent nem tudsz még rólam... *(nézi a gyertya lángját)* Ma éppen fél éve vagyunk együtt... *(kacag)* Két és fél éve, persze...

BARÁTNŐ Az anya suttog, Patrizia kacag, az apa beszél, beszél... repül az idő, elszáll a délután. Amikor kilépnek az ajtón, a férfi lazán belekarol Patriziába.

18. KÉP

NEM SZERETLEK

SZERETŐ Együtt indulnak el. Egy irányba.

FELESÉG Feljössz?

BARÁTNŐ És újra a szállodában találják magukat.

SZERETŐ Szeretkeznek.

FELESÉG Miért jöttél utánam?

FÉRFI Egy éjjel arra ébredtem, mennyire hiányoznak a veled való szeretkezések...

FELESÉG Nekem is...

(Távoli magányos szaxofon)

FELESÉG Hallod? Valahol zenélnek...

FÉRFI És?

FELESÉG Milyen finom zene... finom és hideg.

BARÁTNŐ Patrizia feláll, feszülten le-fel járkál.

FELESÉG Lassan reggeledik.

FÉRFI Gyere, feküdj vissza...

FELESÉG *(könnyedén, remegve)* Ha ma legszívesebben meghalnék, azért van, mert már nem szeretlek.

SZERETŐ A nő le-fel járkál, képtelen egy helyben maradni.

FELESÉG ... szeretnék máris öreg lenni, tudván, hogy neked szenteltem az egész életemet... szeretnék nem is létezni többé, mert nem tudlak többé szeretni.

FÉRFI Ha így mondod... ha legszívesebben meghalnál, akkor még mindig szeretsz.

FELESÉG Nem, ez csak szájalom.

(Elsírja magát, vagy csak elfordul)

FÉRFI Patrizia, fejezzük be ezt a beszélgetést... próbáljunk megkapaszkodni valami... valami bizonyosságban... Én szeretlek téged...

SZERETŐ Mintha erőszakkal akarná, most először, újra érezni, visszahozni ezt az érzést.

FÉRFI Igen, én biztos vagyok benne, hogy most is szeretlek, mit mondhatok még? Menjünk haza.

(Patrizia kinyitja a táskáját. Egy papirost vesz elő, olvassa.)

FELESÉG „Ma reggel még aludtál, amikor felébredtem. Lassanként, ahogy lehullott rólam az álom, meghallottam könnyű lélegzetedet, az arcodra hulló hajfürtök között megpillantottam lehunytt szemedet, és éreztem, hogy a meghatottság a torkomat fojtogatja. Kiáltani szerettem volna, hogy felébresszelek, mert aléltáságod túlságosan mély és halálos volt. Karod és nyakad bőre élt a félhomályban, langymelegnek éreztem és száraznak, szerettem volna, ha ajkam végigsiklik rajta, de a gondolat, hogy megzavarhatom álmodat és ismét ébren feküdnél a karjaimban, visszatartott: akartam, hogy megmaradjon, mint valami, amit senki nem vehet el tőlem, mert egyedül az enyém... ez a kép rólad, örökre.”

(A férfi felindultan nézi a feleségét.)

FÉRFI Kitől van ez a levél?

Csend. Végül szemét a férjére szegezve, megszólal.

FELESÉG Tőled.

SZERETŐ A férfi némán, megsemmisülten mered rá.

BARÁTNŐ Patrizia tűri a pillantását, de annyira zaklatott állapotban van, hogy szinte megöregedett.

SZERETŐ A férfi hirtelen magához szorítja, és kétségbeesetten igyekszik megcsókolni.

FELESÉG Ne... ne... Nem szeretlek már, nem szeretlek!

FÉRFI Hallgass... hallgass...

FELESÉG És te sem szeretsz már... mondd ki... mondd ki!

FÉRFI *(suttogva)* Hallgass! Hallgass, hallgass! - *(belefojtja a szót)* Próbáljuk meg újra... próbáljuk meg...

SZERETŐ A nő engedi... hagyja magát...

FÉRFI Oly lágy és tehetetlen, mintha aludna...

19. KÉP

A LIFT

- BARÁTNŐ Együtt indulnak el. Beszállnak a liftbe, az ajtó becsukódik.
- SZERETŐ A zökkenés nélkül, halk zúgással sikló fülkében a férfi kerüli Patrizia tekintetét.
- FELESÉG A liftbeli pillanatok zavarát most a csend is fokozza. Mit akarunk egymástól.
- FÉRFI Nem tudom. Patrizia a mennyezetre bámul...
- FELESÉG ... a férfi a vezérlő táblára. S akkor?
- SZERETŐ A halk zúgás megszűnik, önműködően kinyílik az ajtó.
- BARÁTNŐ Ragyog a nap. Az utcán senki. Csak távolban egy magányos nő.
- SZERETŐ Teljesen ki van merülve, mikor kilépnek az utcára. Mennek egymás mellett szó nélkül.
- BARÁTNŐ Most még Patrizia jelenlétét is terhesnek érzi.
- SZERETŐ Magányra van szüksége.
- BARÁTNŐ Nem is Patriziára, nem is Olgára.
- FELESÉG Magányra.
- BARÁTNŐ Hogy mi értelme az egésznek... mi értelme az életének... ezt kéne megtalálnia.

Csend. Férfi nem néz Patriziára. Egy idő múlva.

- FELESÉG Idefigyelj. Hallgass rám, próbáld meg velem.
Hagyj engem. Elboldogulok én.
- FÉRFI De én nem akarom, hogy elboldogulj. Én azt akarom... azt akarom, hogy mosolyogj.

FELESÉG *(fájdalmasan)* Roberto, meg kell mondanom az igazságot. Nincs szükségem senkire. *(megfordul, gyorsan el.)*

BARÁTNŐ Egész nap téblábol, jön – megy. Délben leengedi a redőnyt és alszik.

FELESÉG Este felöltözik és elmegy Olgához, hogy elmondja neki, mi történt...

20. KÉP

EGY NEHÉZ MONDAT

monológok az őszinte fehér fényben

FÉRFI El kell mondanom valamit, ami bántani fog.

SZERETŐ Muszáj?

FÉRFI Igen, muszáj. A tegnapi történet velem valami, igazán kellemetlen dolog...

BARÁTNŐ Keresi a szavakat, mintha roppant nehéz volna elmondani azt, amit mindketten tudnak

SZERETŐ Éreztem... És?

(csend)

FÉRFI Ez az egész mondanivalód?

SZERETŐ Hát mit mondjak? Hogy ocsmány dolgot műveltél? Hogy borzadok téled? *(hallgatnak, majd Olga megérinti a Férfi arcát, megsimogatja - magához húzza)* Ne beszéljünk róla többet, jó? Vagy most csaltál volna meg először?

FELESÉG A férfi értetlenül bámul rá.

FÉRFI Mit akarsz ezzel mondani?

SZERETŐ Semmit... semmi nem változott, ne félj...

FÉRFI Olga... mi ez?

SZERETŐ Amióta először megláttalak, tudtam... Tudom, hogy kutyául fogok szenvedni, ha te egyszer elhagysz... ha végleg elhagysz...

FÉRFI Nem hagylak el...

SZERETŐ Te vagy a szerelmem!

FÉRFI Mondd újra! *(szünet)*

SZERETŐ Te vagy a szerelmem... a születésnapom, a szilveszterem, a kokainom... mindenem... annyi minden vagy!

FELESÉG Hirtelen elhallgat... elharapja a szót...

FÉRFI DE?!

SZERETŐ ... de a boldogság nem te vagy...

FÉRFI Hát ki?

SZERETŐ Nekem a boldogság egy fiú... egy férfi... egy olyan férfi, aki... nem érdekes... te vagy a szerelmem...

FÉRFI Milyen férfi

SZERETŐ Hallgass! Minek mindent kimondani...

FELESÉG Befeje fordult és nem szólt többet...

FÉRFI Olga... Tudom, hogy nem alszol...

SZERETŐ *(szinte sír vagy sírt)* Mit akarsz még... mit akarsz ennél többet?!

(Ott hagyja, a Férfi magára marad a csendben)

FELESÉG Nézi a lány hátát, gömbölyű sima vállát...

FÉRFI *(sután, erőtlően)* Nem költözünk össze?

BARÁTNŐ Olga nem válaszol.

FELESÉG Alszik vagy hallgat. A férfi nem bírja tovább. Felöltözik, lemegy az utcára.

SZERETŐ A hajnal hidege arcon csapja.

SÖTÉTSÉG
 „A BARÁTNŐ TÜKRE – III”

- BARÁTNŐ Nem tudja, merre induljon... Megy pár lépést. Megáll.
- FÉRFI *(Lidiához)* Haragszol még?
- BARÁTNŐ Micsoda alak vagy!
- FÉRFI ... alávalóság volt Patriziát kecsegtetni,
 anyáméknak hazudni, Olgának házasságot ígérni.
- SZERETŐ Mégis úgy érzi, hogy valamiféle őszinteség vitte rá.
- FELESÉG A maga módján mindenkire őszinte volt.
- SZERETŐ Azt tette, amit vártak tőle.
- BARÁTNŐ *(kiábrándultan, dühösen)* Érett férfi vagy...
 akiben nincs már meg a szerelemhez szükséges
 türelem és önfeledtség, akinek már nincsenek
 szavai a szerelemre!
- FÉRFI Lehet...
- BARÁTNŐ És most?
- FÉRFI Nem tudom.
- BARÁTNŐ Hova mész?
- FÉRFI Haza...
- BARÁTNŐ *(gúnyval)* Kihez?
- FÉRFI Ne gyilkolj, Lidia... Haza...

De csak ül, nem mozdul. Lidia kezét sem engedi el.

- BARÁTNŐ Nem vagy éhes...
- FÉRFI De... elviszel valahova?

22. KÉP

A HÁTSÓ KISASZTALNÁL

- BARÁTNŐ Mit ennél?

- FÉRFI Nem is tudom...
- BARÁTNŐ Nagyon jók a halak... vagy mondjuk egy pár szalonka nyárson.
- FÉRFI Könyörgök, azt ne....
- BARÁTNŐ Miért, tán sajnálsz őket, a kicsikéket...
- FÉRFI Nem... a madarakat nem szeretem, mint élőlényeket... a szárnyasokat, egyiket sem, a csirkét sem! Félek, irtózom tőlük.
- BARÁTNŐ És amit szeretsz, élőlényt, azt megennéd?
- FÉRFI Azt meg... Legalábbis azt hiszem.
- BARÁTNŐ Például?
- FÉRFI Például mit?
- BARÁTNŐ A macskát.
- FÉRFI Áhá...
- BARÁTNŐ A kiscicát is?
- FÉRFI Igen, a kiscicát is.
- BARÁTNŐ A puha, játékos kiscicát...
- FÉRFI Hát igen, megenném.
- BARÁTNŐ És például... engem?
- FÉRFI *(nyugodt, nyílt mosollyal)* Ha szeretnék, Lidia.
(nevetnek)
- FELESÉG Egy férfi és egy nő egy tengerparti étteremben.
- SZERETŐ Roberto és Lidia.
- FELESÉG Félszavakból is értik egymást.
- FÉRFI Van valakid?
- BARÁTNŐ Egyedül élek, mint az ujjam. Én a magányos életre születtem. Úgy látszik, túl érzékeny vagyok, a fogorvosom is mindig mondta....
- FÉRFI Tudod-e, hogy megszépültél? Hogy csináltad?

- BARÁTNŐ   Miért... eddig olyan csúnyácska voltam?
- FÉRFI   Baj, hogy mondom...
- BARÁTNŐ   Mondták már elégszer...
- Férfi harsányan felkacag.*
- FÉRFI   Úgy viselkedsz, mint egy kurva! *(kacagnak, részegen, túl minden kétségbeesésen)*
- BARÁTNŐ   Tavaly azt hittem, hogy szerelmes vagyok valakibe. De... én nem is tudom, talán valami hiba van bennem. Lassan majd csak lehiggadok... Valahányszor megkíséreltem, hogy... *(keresi a megfelelő kifejezést)*... kapcsolatot teremtsék valakivel, a szerelem elillant...
- SZERETŐ   Lassacskán berúgnak. Elhatározták, hogy be fognak rúgni.
- FELESÉG   Abrosznyi a világ, egy méterszer egy méter.
- SZERETŐ   De itt az idő, indulniuk kell... folytatniuk az utat.
- FELESÉG   Az ajtóban megtorpannak. Az az érzésük, hogy sohasem találhatnak ki rajta.
- SZERETŐ   A nő megtántorodik, nevet, és lehuppan egy székre.
- FELESÉG   A vendéglős kutyája figyel.
- FÉRFI   Nehogy leszerepeljünk a kutya előtt.
- FELESÉG   Odakint esik az eső. Épp csak szemetel, ide-oda csapódik a gyenge szélben.
- BARÁTNŐ   *(Férfinak)* Nem jössz?
- SZERETŐ   A férfi a kocsí vizes tetejéhez szorítja a homlokát.

FELESÉG Amikor felemeli a fejét, a nő látja, hogy sír.
Vagy nevet.

BARÁTNŐ Vagy sír és nevet egyszerre.

FÉRFI Jól kicsináltak ezek ketten engem.

BARÁTNŐ Kapaszkodj belém...

FÉRFI Rendet fogok tenni az életemben...

23. KÉP

„ELUTAZÁS”

FELESÉG Este újra a szeretőjénél van.

BARÁTNŐ Arra számít, hogy majd eltöltenek együtt pár kellemes órát, amiért érdemes élni...

FELESÉG De Olga azzal fogadja, hogy elutazik.

FÉRFI El kell mennie a családjához vidékre, egy kis faluba.

SZERETŐ Máskor is voltam már ott... egyszer vele együtt, de erről most hirtelen megfeledkezik.

FÉRFI *(Olgának)* Ez újfajta elutazás.

BARÁTNŐ Bizonyos értelemben ez az elutazás

FÉRFI Szándékosan intézted így.

SZERETŐ Rég láttam őket, apámnak névnapja van.

FÉRFI Próbálok rájönni, hogy őszinte vagy-e...

SZERETŐ Persze, hogy őszinte... *(Férfi megsimogatja)* De most akkor sincs kedvem veled lenni. Nem baj?

FÉRFI De nincs harag, igaz?

SZERETŐ Áhá.

FÉRFI Hétfőn találkozunk... Várjalak?

SZERETŐ Te vagy a szerelmem...

FÉRFI Mondd még egyszer... *(Megfogja a kezét, belekapaszkodik)*

SZERETŐ   Nem mondom.
 FÉRFI   De igen.
 SZERETŐ   Nem mondom.
 FÉRFI   De kérlek!

24. KÉP

„BÚCSÚ NÉLKÜL”

FELESÉG   Olga szelíden mosolyog.
 FÉRFI   Mosolyogva hagyja magát megölelni és megcsókolni,
 mielőtt fölszáll a vonatra.
 BARÁTNŐ   A férfi szemérmességéből nem néz a távolodó szerelvény
 után.
 FELESÉG   Ugyanezért nem telefonál a lánynak éjszaka.
 BARÁTNŐ   Csak másnap reggel.
 FÉRFI   De Olga elment valahova.
 FELESÉG   Nem idegesíti fel magát.
 FÉRFI   Ha hazaér, úgyis hívni fog.
 FELESÉG   De Olga nem hívja.
 BARÁTNŐ   Ő próbálja meg újra délután, aztán éjszaka többször is.
 FELESÉG   Nem alszik, amíg nem tud vele beszélni.
 BARÁTNŐ   Nem tud beszélni vele, nem is alszik.

25. KÉP

„A TÁJ”

BARÁTNŐ   Amikor megérkezik a hajnali vonattal, a falu a reggel
 mozdulatlanságába dermedve fogadja.
 FELESÉG   A férfi nem siet.
 FÉRFI   Még korán van Olgához menni.

- FELESÉG Most, hogy csak puskalövésnyire van tőle, ismét erőt vesz rajta a tehetetlensége.
- BARÁTNŐ Leül egy vízre épült presszó teraszán egy asztalhoz.
- FELESÉG Kávét rendel, és amíg kihozzák...
- BARÁTNŐ *(kacagva)* ... ír a feleségének egy képeslapot.
- FELESÉG A kávét kortyolgatva a tájat szemléli. A táj nyugodt.
- BARÁTNŐ Ő is nyugodt, nézi az ismerős tájat. A kikötőt, a távoli házakat.
- FELESÉG Ugyanazt a mozdulatlan elevenséget látja, mint mindig, ugyanazokat a dolgokat.
- FÉRFI Ezer meg ezer ember ébredszik ott azokban a házakban, és kezdi a napot.
- FELESÉG Csak egy hiányzik közülük.
- BARÁTNŐ Csak ezt a férfit még nem tudja.
- FELESÉG Egy autószerencsétlenség fosztotta meg életétől.

26. KÉP

„EGYEDÜL – IV:”

- BARÁTNŐ Amikor elmegy a lány házába, a kórházba küldik.
- FÉRFI Olga előző nap halt meg, most teszik a testét egy fényes koporsóba.
- (Nézi Olgát, aki egy széken ül – nem néz a Férfire, senkire, nem is mozdul, csak ül és néz – mint egy távozó)*
- BARÁTNŐ Erőt vesz magán, visszafojtja a könnyeit.
- FELESÉG Ettől a perctől kezdve ijesztő közöny lesz rajta úrrá.

27. KÉP

„OTTHON”

FELESÉG   Még aznap este visszamegy a városba.
BARÁTNŐ   Otthon Patrizia üzenete várja. Arra kéri, keresse fel
                          azonnal.

FÉRFI   **Patriziát... Mit akar még Patrizia?**

FELESÉG   Két ujjal a fény fele tartja a vízjeles, finom papírt, úgy fut
                          végig a pár soron, aztán összetépi.

BARÁTNŐ   Kinyitja a kezét. A papírdarabok lassan kihullnak belőle,
                          s nesztelenül földet érnek...

Sötét